

Bibliotek

Den kvindelige
Spion fra Balkan

eller

Generalens Søn.

Kinematografisk Skuespil
i 80 Afdelinger.

Optaget af
Filmfabriken
SKANDINAVIA

Leveres fra
Biorama
København
Kristiania, Stockholm

Afdelinger

- 1) Generalens Søn
- 2) Den kostbare Medaillon.
- 3) En Uforsigtighed.
- 4) Den letsindige Bonne.
- 5) Fjodor gør et Kup.
- 6) Ved Søen.
- 7) Barnevognen kastes i Vandet.
- 8) Forbrydelsens Vej.
- 9) Hvor Mørket hersker.
- 10) De onde Magter.
- 11) „Boris er druknet.“
- 12) En frygtelig Efterretning.
- 13) Eftersøgelserne er forgæves
- 14) Det tunge Tab.
- 15) Hos Fjodor.
- 16) „Hvad skulde vi gøre med Barnet?“
- 17) En Plan.
- 18) I Mulmet.
- 19) Feval finder Barnet.
- 20) Medaillonens Sagn.
- 21) Hos Hæleren.
- 22) 20 Aar efter.
- 23) Krigen er udbrudt.
- 24) Løjtnant Boris.
- 25) Generalen og hans Adjudanter.
- 26) Slagets Gang.
- 27) Under Fanerne.
- 28) Boris Afsked med Feval.
- 29) „Gid Lykken maa følge dig!“
- 30) I Forpagtergaarden.
- 31) Boris elsker Marga.
- 32) Krigsraadet.
- 33) Marga fatter en dristig Plan.
- 34) Boris gør en Iagttagelse.
- 35) Marga er Spion! —
- 36) „Hvad bestiller du her?“
- 37) En Støj høres.
- 38) „Boris! Forraad mig ikke.“
- 39) En skæbnesvanger Time.
- 40) „Grib Forrædderen!“

- 41) Boris vil ikke forraade Marga.
- 42) Forhør.
- 43) Boris tilstaar.
- 44) Krigsrettens Dom.
- 45) Døden.
- 46) Feval kaldes til et Dødsleje.
- 47) Fjodor tilstaar.
- 48) Telegrammet.
- 49) En frygtelig Sandhed.
- 50) For eller imod!
- 51) „Redde ham før det er for sent!“
- 52) Af Sted! —
- 53) Med Lynets Hast.
- 54) I Hovedkvarteret.
- 55) I Teltet.
- 56) „Hr. General! Boris er deres Søn!“
- 57) Forklaring.
- 58) I Automobilet.
- 59) Over Stok og Sten.
- 60) Kostbare Minutter.
- 61) Om Kap med Døden.
- 62) Ved Forpagtergaarden.
- 63) „Stands Eksekutionen!“
- 64) Hr. General! Pligten over alt!“
- 65) Forhør over Marga.
- 66) Boris er uskyldig.
- 67) Gaaden løses.
- 68) Marga i Fængsel —
- 69) „Vær ved godt Mod!“
- 70) Ensomme Betragtninger.
- 71) Trøstens Ord.
- 72) Krigens Gang.
- 73) Felttogsplanens Hemmelighed.
- 74) Lyden af en Vogn.
- 75) „Skulde det være Frelsen?“
- 76) Krigen er forbi!
- 77) Frihedens Time slaar.
- 78) Elskovens Ord.
- 79) Det gamle er glemt.
- 80) I Lykkens trygge Havn.

PERSONERNE:

General Aleksander Bogdanewitch	Hr. Fritz Lamprecht
Wania, hans Hustru	Fru Alma Lagoni
Boris, deres Søn	* * * Hr. Knud Rassow
Fjodor, en Tyv	Hr. Elith Pio
Tatjana, hans Kone	Frk. E. Christiansen
Pater Feval	Hr. Hans Kairød
Varenka, en Bonne	Frk. Lili Jansen
Marga	Frk. Agnes Andersen
En Fængselsberjent	Hr. Kilian
En Soldat	Hr. Arnold Petersen

Generaler, Officerer, Soldater, o. s. v.

General Bogdanewitch tager Afsked med sin Hustru, da Bonnen samtidig kommer kørende med deres lille Søn, Boris, i sin Barnevogn, lægger Generalen Mærke til, at Barnet om sin Hals bærer en ejendommelig og kostbar Medaillon. Han bebrejder sin Hustru, at hun lader Barnet bære et saa kostbart Smykke, Generalinden slaar det hen, og Barnepigens kører bort med Boris til Anlægget ved Havet, hvor hun plejer at køre en Tur med Barnet hver Dag. Her træffer Bonnen sin Ven, en Soldat, og medens Samtalen mellem de to gaar livligt, har Barnepigens fjærnet sig fra Vognen, hvori den Lille ligger.

Fjodor, en mistænkelig Person, nærmer sig og ser Medaillonens med den funklende Sten om Barnets Hals — Fristelsen er stor — en rask Beslutning og han griber Barnet og sniger sig bort, idet han samtidig giver Barnevognen et Spark, saa den styrter over Dæmningen ned i Havet.

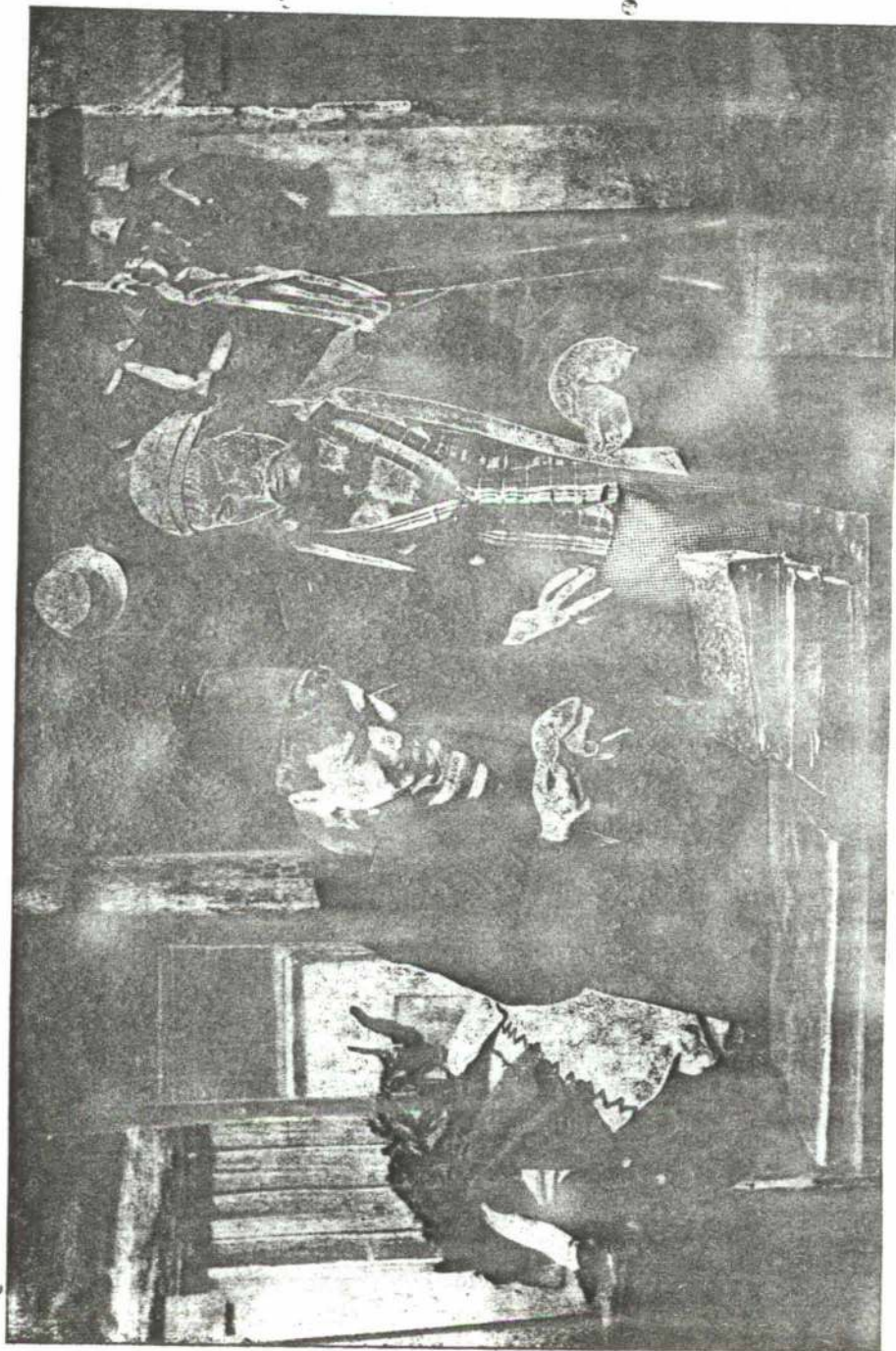
Senere da den ulykkelige Barne pige kommer tilbage fulgt af Soldaten, tror hun, at Barnet er druknet og flere Tililende er af samme Mening. Barnet maa være styrtet ud af Vognen og ført med Strømmen ud i Havet.

Hos Fjodor

Imidlertid har Fjodor bragt Barnet til det Sted, hvor han og hans fattige Kone har deres Tilholdssted, en skummel Hule i en af Storbyens Udkanter. De synes begge tvivlende med Hensyn til, hvad de skulle gøre med Barnet, Medaillon beholder Fjodor, og ser af Medaillonens Inskription, at det er et værdifuldt Bytte, han har gjort -- dog han skælver for Straffen ved en eventuel Opdagelse af det skete og beordrer sine Kone til om Natten at anbringe Barnet udenfor Præsten Fevals Dør. Denne Mand er kendt som en meget from og godgørende Prælat, han vil sikkert antage sig det formentlig fattige Hittebarn. Som sagt saa gjort. — Barnet anbringes samme Nat udenfor Præstens Dør og dem der finder det Morgenen efter tager sig kærligt af det. — Fjodor sælger Medaillon til en Hæler, der bryder Stenen ud af Indfatningen.

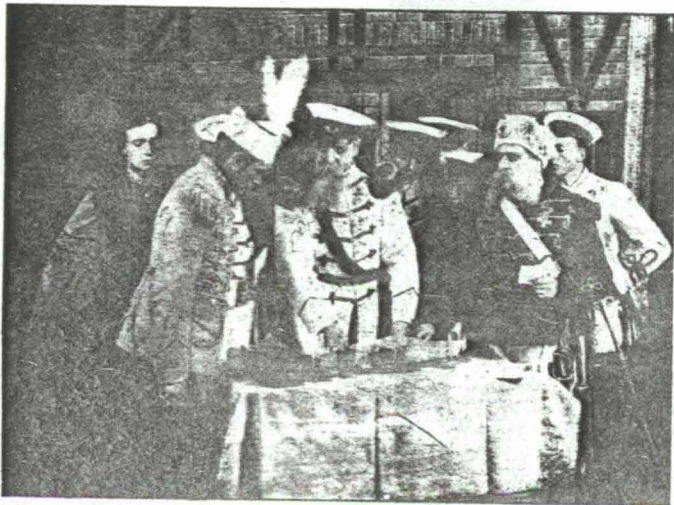
General Bogdanewitch og Hustru er utrøstelige. Man formoder stedse Barnet druknet og Politiets Efterforskninger giver intet Resultat. — Generalindens Død faa Aar efter skyldes for en væsentlig Del det smertelige Tab, som hun aldrig ret forvandt.

Hos Hæleren

En skæbnesvanger Time

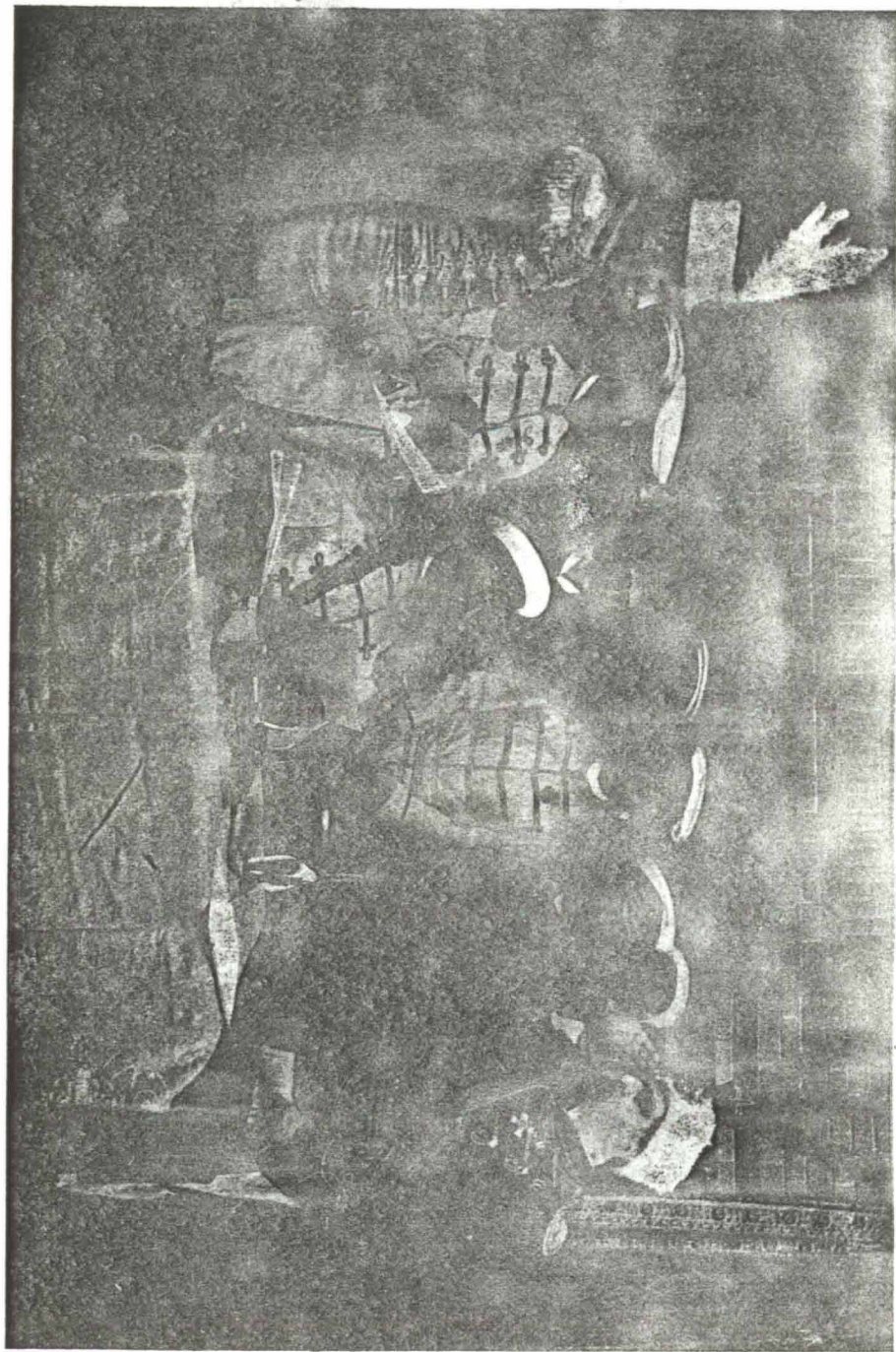
Krigsraadet]

20 Aar er gaaede. Krigen er udbrudt, og vi ser den kommanderende General Bogdanewitch i Spidsen for sin Stab betragte Tropperne, der i Kolonner rykker over Grænsen af Sted til den blodige Dyst.

„Boris! Forraad mig ikke.

Generalen og hans Adjudanter

„Grib Forrædderen“

Blandt General Bogdanewitch Stabsofficerer befinder sig ogsaa Abbed Fevals Plejesøn, Boris, der er uddannet som Militær. Staben har opsaaet sit Hovedkvarter i en fjendtlig Forpagtergaard, og Boris har set for dydt i Forpagterdatteren, Margas smukke Øjne.

Hans Kærlighed bliver ogsaa nok gengældt, men Marga er besjælet af en brændende Iver efter at tjene sit betrængte Fædreland, og hun pønser stedse paa, hvorledes hun skal fraliste Generalens Stab en Del vigtige Papirer, Slagplaner etc., som det er hendes Agt at overgive til sit Lands Forsvarere.

En Nat, da Boris gaar i Haven rygende en Cigaret, bliver han Marga vaer, som lister af Sfed spejdende til alle Sider. — Boris følger efter, overordentlig overrasket over Margas mystiske Færd paa denne Tid af Døgnet. Han ser hende snige sig ind i Forpagtergaardens store Stue og kommer netop tidsnok til at se Marga bryde den Skuffe op, i hvilken Statspapirerne befinder sig. — „Ulykkelige,“ udbryder Boris, „hvad er det, du er i Færd med at gøre!“ I samme Nu høres Lyden af Trin i de til-

stødende Værelser. Boris har fravristet Marga den fatale Slagplan. — Marga skynder sig bort, idet hun udbryder: „Røb mig ikke Boris, — for vor Kærligheds Skyld!“

Og da General Bogdanewitch, der er hidkaldt af Støjen, kommer til, ser han Boris staa med det skæbnesvangre Dokument i sin Haand.

„Forklar Dem, Løjtnant Boris,“ raaber Generalen. „Jeg vil ikke tro, at De kan være en Forræder!“ Boris bøjer sit Hoved og tier — og Generalen lader ham gribe som Spion.

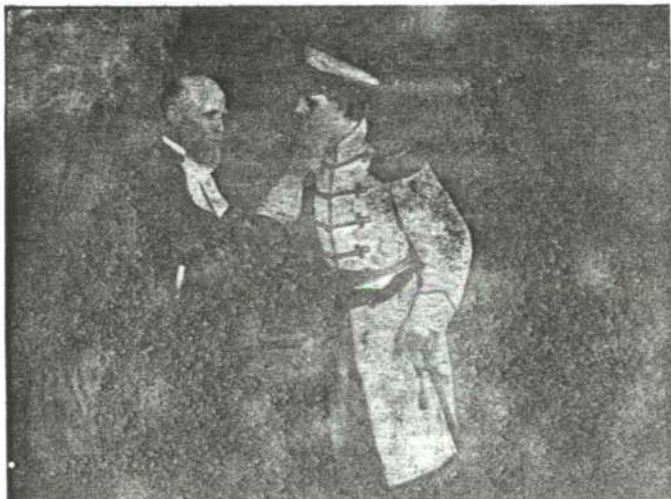
Boris vil hellere staa som en vanæret Mand, end han vil forraade den Kvinde, han elsker.

Ved den nedsatte Krigsret bliver Boris dømt til Døden. Ingen fatter, at den stoute, sympatetiske unge Mand har kunnet nedværdige sig til denne Judasgerning, en Forræders foragtelige Daad.

Generalen underskriyer Dommen, der lyder paa Skydning den følgende Morgen. Samme Aften vil Generalen forlade Forpagtergaardens for at opslaa sit Kvarter 10 Mil nordligere; han spørger Boris, om

Fjodor tilstaar

„Hr. General! Boris er Deres Søn!“

der er noget, han ønsker sig, inden Eksekutionen finder Sted, og Boris udbeder sig en Samtale med sin Plejefader, Præsten Feval, saafremt dette lader sig gøre. Generalen lader en Adjudant afsende et Telegram til Feval over Grænsen, hvorefter Generalen med sine Adjudanter forlader Forpagtergaarden.

Feval bliver kaldt til en Forbryders Dødsleje; det viser sig at være Fjodor, den samme Mand, der for 20 Aar siden røvede Boris. Den forfærdelige Sandhed aabenbares nu for Præsten, — Boris er General Bogdanewitchs Søn. Stor bliver Præstens Bestyrtelse og Skræk, da han ved sin Hjemkomst finder et Telegram, der fortæller ham, at Generalen har dømt sin egen Søn til Døden og kalder Feval til Boris, for at denne kan skrifte for ham. Ude af sig selv ringer Feval efter et Automobil og kører af Sted, det gælder Timer, Minutter. Over Grænsen ruller Automobillet, indtil det standser ved Generalens Lejr. Præsten styrter aandeløs ind i Teltet, hvor General Bogdanewitch opholder sig. „Hr. General. Boris er Deres Søn, vi maa frelse ham

før det er for silde!“ Generalen tror at være Offer for en Mystification, men Præsten sætter ham med nogle faa Ord ind i Sagen og af Sted gaar det over Stok og Sten i rasende Karriere — om Kap med Døden! — Kommer de for silde?

Generalen erindrer den skæbnesvangre Medailon; jo, det maa være Sandhed! — Og han staar nu overfor sin Søn, som Eksekutions-Pelotonen netop fører til Dom.

Han standser Soldaterne: „Denne Mand er min Søn,“ — men Officeren svarer lakonisk: „Hr. General, De har selv udtalt Dødsdommen, De har selv underskrevet, vi maa gøre vor Pligt“. Og General Bogdanewitch maa give Officeren Ret — hans egen Dom maa staa ved Magt — Spionen maa dø.

Marga har fra et Vindue i Forpagtergaarden fulgt dette Optrin med bankende Hjerte; hun føler ved sig selv, at hun har begaaet en blodig Uret ved at ofre den Mand, som elsker hende saa højt, at han saa ædelt har opofret sig for hende til en grusom Død, og resolut styrter hun frem foran Kolonnen.

Da Marga nu erklærer, at kun hun er den Skyldige, forandres Situationen, nye Forhør optages og Generalen finder det formaalstjenligt indtil videre at fængsle Spioninden. Boris har dybt grebet hørt Margas Skriftemaal.

Det kommer nu til en Forklaring mellem Fader og Søn; det besynderlige Spil af Skæbnen har rystet dem saaledes, at man knap kan komme til Orde. Dybt grebet slutter Generalen sin længe tabte og nu genfundne Søn i sine Arme.

Da Krigen snart efter er forbi, slaar omsider Befrielsens Time for Marga. Boris har ikke glemt sin Elskede. Da Løsladelsens Øjeblik kommer, slutter han hende i sine Arme, og Generalen giver gerne sit Minde til de to unges Ægteskab. Gennem Krigens Krudttaage lysér Fredens Tid og Lykkens Dage frem.

] G aaden løses.